

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112011460
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8112011460.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2020, v trestnej veci proti obžalovanému J., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/111/2012 zo dňa 13.07.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného J. J..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/111/2012 zo dňa 14.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.12.2012 v konaní o dohode o vine a treste v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/111/2012 zo dňa 15.01.2013 o oprave, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.02.2013, ktorým bol obžalovaný J. J. uznaný vinným

z pokračovacieho v bode 1., obžaloby prečinu a v bodoch 2., 3., 4., obžaloby zločinu porušovania domovej slobody v bode 1. obžaloby podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, v bodoch 2., 4. obžaloby samostatne a v bode 3. obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona k § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a v bode 5. obžaloby podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, v bode 2. obžaloby v jednočinnom súbahu s prečinom krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, v bode 5. obžaloby v súbahu s obzvlášť závažným zločinom vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, pôvodne na tom skutkovom základe, že

1. dňa 12.03.2011 v čase približne od 8.30 hod. do 16.00 hod. bez pozvania vlastníka rodinného domu a bez akéhokoľvek iného právneho dôvodu preskočil drôtené oplotenie rodinného domu na ulici W. č. XXX v obci T. S., okres X., následne prešiel cez záhradu k zadnej časti domu, kde presne nezisteným predmetom rozbil sklenú výplň na pivničnom okienku a takto sa dostal do vnútra domu do pivnice, potom po plechových schodoch vyšiel k ďalším dverám, na ktorých presne nezisteným predmetom rozbil ďalšiu sklenú výplň dverí, prešiel do priestoru chodby vo vnútri domu, kde presne nezisteným predmetom opäť rozbil sklenú výplň ďalších dverí a vošiel do priestoru bytu, ktorého nájomcom je H. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom z uvedeného domu nič neukradol, avšak rozbitím sklenených výplní dverí spôsobil vlastníkovi predmetnej nehnuteľnosti O. M., so sídlom F., X., IČO: 31999239 škodu vo výške 50,- €,

2. dňa 15.03.2011 v čase približne od 8.00 hod. do 9.15 hod. v úmysle zabezpečiť si finančnú hotovosť pre vlastnú potrebu, bez pozvania vlastníka rodinného domu a bez akéhokoľvek iného právneho dôvodu preskočil kovové oplotenie rodinného domu na ulici R. č. XXX/XX v obci T. S., okres X., o ktorom vedel, že v ňom osamote žije osoba ženského pohlavia vo vyššom veku, následne prešiel na terasu pred

vchodovými dverami do rodinného domu a kameňom zo záhrady rozbil okno vedúce do WC, cez ktoré sa dostal do vnútra samotného domu, v ktorom po prejení halou cez drevené dvojkrídlové zasúvacie dvere prešiel do časti kuchyne, odkiaľ z drevenej skrine v spodnej časti z prvej zásuvky odcudzil z obálky finančnú hotovosť 300,- € v papierových bankovkách následne prešiel do hosťovskej spálne domu, kde si otvoril okno do dvora cez ktoré vyskočil na dvor a odtiaľ ušiel, čím vlastníčke predmetného rodinného domu poškodenej G. Y., nar. XX.XX.XXXX spôsobil celkovú škodu vo výške 300,-€,

3. dňa 30.06.2011 v čase približne okolo 16.00 hod. v úmysle zabezpečiť si finančnú hotovosť pre vlastnú potrebu prišiel po predchádzajúcej dohode spolu s mlad. Z. R., nar. XX.XX.XXXX k rodinnému domu č. XXX v obci R., okres S. J., o ktorom vedel, že v ňom žije osoba ženského pohlavia vo vyššom veku, pričom mlad. Z. R. zostal stáť na príjazdovej ceste k rodinnému domu s úlohou dávať pozor, či niekto nejde, zatiaľ čo obvinený J. J. vošiel na neopložený pozemok tohto rodinného domu a následne cez otvorené okno nachádzajúce sa na prízemí bez pozvania vlastníka rodinného domu a bez akéhokoľvek iného právneho domu vnikol do priestorov spálne rodinného domu, kde z peňaženky nachádzajúcej sa v kabelke odcudzil finančnú hotovosť vo výške 127,-€ a po krátkom čase, asi po 10 minútach tým istým oknom z rodinného domu vyskočil a spolu s mlad. Z. R. odišli z tohto miesta do obce k obchodu s potravinami F., kde si odcudzenú finančnú hotovosť navzájom rozdelili tak, že obv. J. J. dal mlad. Z. R. časť odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 40,- € a seba ponechal zostatok, ktorý použil pre vlastnú potrebu, čím vlastníčke tohto rodinného domu M. U., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške 127,-€,

4. v presne nezistený deň v mesiaci september v roku 2011 počas dennej doby pravdepodobne znova v úmysle zabezpečiť si finančnú hotovosť pre vlastnú potrebu opätovne bez pozvania vlastníka rodinného domu a bez akéhokoľvek iného právneho dôvodu preskočil kovové oplotenie rodinného domu na ulici R. č. XXX/XX v obci T. S., okres X. o ktorom vedel, že v ňom osamote žije osoba ženského pohlavia vo vyššom veku, kde prešiel cez dvor a následne cez otvorené vchodové dvere vnikol do interiéru domu, kde v spálni rodinného domu, hľadal na skrinke nachádzajúcej sa po pravej strane finančnú hotovosť, ktorú keď nenašiel, tak prešiel do špajze rodinného domu, kde sa za textilným závesom, ktorý zakrýval policu ihneď ukryl, nakoľko do špajze vošla poškodená G. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá odhrnula záves a obv. J. J. za ním objavila, pričom mu nestihla nič povedať, pretože ten z domu okamžite ušiel tým, spôsobom, že prebehol okolo poškodenej a vybehol z domu von otvorenými vchodovými dverami, prebehol cez dvor, preskočil kovové oplotenie pozemku rodinného domu a odtiaľ ušiel,

5. dňa 04.11.2011 v presne nezistenom čase po zotmení vo večerných hodinách v úmysle zabezpečiť si finančnú hotovosť pre vlastnú potrebu, bez pozvania vlastníka rodinného domu a bez akéhokoľvek iného právneho dôvodu, zo strany priľahlého tečúceho potoka zvaného „Y.“ preskočil kovové oplotenie rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici R. č. XXX/XX v obci T. S., okres X., o ktorom vedel, že v ňom osamote žije osoba ženského pohlavia vo vyššom veku, pričom následne sa pokúsil dostať do vnútra tohto rodinného domu cez pivničné okienko a pootvorené okienko vedľa vchodových dverí, čo sa mu však z dôvodu mechanického zabezpečenia oboch okien nepodarilo a preto s cieľom dosiahnuť, aby mu osoba žijúca v dome otvorila vchodové dvere, premiestnil zo zadnej časti dvora od objektu garáže záhradný oceľový súd na dažďovú vodu o priemere 56 cm pod okno kuchyne, tam ho obrátil hore dnom, vyšiel na tento súd a zaklopal na okno, zišiel dole a ukryl sa pritísnutím k fasáde rodinného domu a keď na toto zaklopanie otvorila okno poškodená G. Y. a pýtala sa, že kto tam je, tak jej odpovedal „Tu je kriminálna polícia, chce sa s Vami rozprávať“, na čo poškodená odpovedala, aby išiel ku vchodovým dverám, ku ktorým následne aj išiel a po ceste k nim zobral z presne nezisteného miesta vo dvore do ruky kameň presne nezistenej veľkosti nepravidelného tvaru a keď mu poškodená otvorila vchodové dvere rodinného domu, obvinený potom, čo si otvoril cez malý otvor sieťkové dvere proti hmyzu nachádzajúce sa pred vchodovými dverami, zabezpečené západkou z ich vnútornej strany, minimálne jedenkrát ju týmto kameňom udrel do hlavy v spánkovej oblasti vľavo, načo poškodená spadla na zem, znova sa postavila a išla z chodby cez obývaciu miestnosť do kuchyne, pritom ju obvinený J. J. nasledoval a v kuchyni jej povedal: „Teta dajte mi peniaze“, načo poškodená podala svoju peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť 15,- €, peňaženku jej vrátil a keď poškodená bola opretá o kuchynskú linku otočená k nemu chrbtom, tak v úmysle ju usmrtiť, držiak kameň v pravej ruke, opätovne ju minimálne jedenkrát strednou až veľkou silou a prudkosťou zozadu udrel kameňom do temenno-záhlavnej oblasti, v dôsledku čoho poškodená spadla tvárou na zem, kde ju pokračujúc v útoku ešte maximálne šesťkrát strednou až veľkou silou a prudkosťou udrel kameňom do temenno záhlavnej oblasti, až poškodená zostala nehybne ležať na zemi, následne vošiel do detskej izby, nachádzajúcej sa hneď vedľa kuchyne, kde hľadal nejaké veci na odcudzenie, avšak nič nenašiel a preto sa vrátil do kuchyne, odtiaľ prešiel do hosťovskej izby,

kde cez pravé krídlo trojkřídlového okna pravdepodobne v tom čase otvoreného, vyskočil do dvora, pritom ešte predtým si kameň schoval do vrecka nohavíc, potom preskočil oplotenie rodinného domu približne v tej časti, kde vošiel do dvora, podišiel k potoku „Y.“, do ktorého zahodil uvedený kameň a odišiel domov do miesta svojho trvalého bydliska, pričom uvedeným konaním obvinený J. J. spôsobil poškodenú G. Y. pomliaždenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním pri zlomeninách lebečnej klenby a spodiny, v dôsledku čoho došlo k poruche riadiacej činnosti centrálného nervového systému, čo viedlo k centrálnej mozgovej smrti, pričom smrti poškodenej z dôvodu povahy týchto zranení by sa nedalo zabrániť ani včasnou a odbornou lekárskou pomocou a došlo k nej na mieste napadnutia v priebehu jednej až dvoch hodín.

Za to mu súd podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona pri rovnováhe okolností podľa § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zákona a existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 (dvadsaťjeden) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zákona mu uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomné odôvodnené odvolanie. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, lebo súd nezohľadnil pri určení výšky a druhu trestu všetky okolnosti prípadu a najmä jeho osoby. Rovnako súd nijako nevzal do úvahy pri rozhodovaní o výške trestu tú skutočnosť, že už časť trestu vykonal, pričom počas jeho výkonu sa snažil plniť príkazy a nariadenia, ktoré mu boli ukladané. Nesúhlasí s výškou trestu, lebo ak pri uplatnení asperačnej zásady a následne potom, ako táto zásada nebola uplatnená, dostal rovnaký trest, tak je to podľa neho nesprávne. A preto požiadal odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Prešov zrušil a vec vrátil, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupov konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V prvom rade je potrebné opätovne zdôrazniť, že obžalovaný J. J. bol v posudzovanej veci odvolaním napadnutým rozsudkom uznaný vinným pre pokračovací v bode 1/ obžaloby prečin a v bodoch 2/, 3/ a 4/ obžaloby zločin porušovania domovej slobody v bode 1. obžaloby podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, v bodoch 2., 4. obžaloby samostatne a v bode 3. obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona k § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a v bode 5. obžaloby podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, v bode 2. obžaloby v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, v bode 5. v súbehu s obzvlášť závažným zločinom vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a to ešte rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/111/2012 zo dňa 14.12.2012, ktorým okresný súd schválil dohodu o vine a treste zo dňa 14.12.2012 sp. zn. Kv 26/2011 uzavretú medzi obžalovaným J. J. a prokurátorom krajskej prokuratúry.

Uvedeným rozsudkom bol odsúdenému J. J. uložený podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona pri rovnováhe okolností podľa § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zákona a existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zákona mu uložil aj ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Opätovne v tomto prípade okresný súd rozhodoval odvolaním napadnutom rozsudku o druhu a výmere trestu, najmä o výmere trestu, až po tom čo iný senát okresného súdu v rámci konania o návrhu odsúdeného J. J. na povolenie obnovy konania vedeným pod sp. zn. 1Nt/3/2020 uznesením zo dňa

13.03.2020 rozhodol postupom podľa § 394 ods. 1 ods. 4 písm. b/ Tr. poriadku, § 400 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov tak, že v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/111/2012 zo dňa 14.12.2012 zrušil v prospech obžalovaného výrok o treste a ochrannom opatrení, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozhodujúcou skutočnosťou, pre ktorú okresný súd rozhodol o povolení obnovy konania (sp. zn. 1Nt/3/2020) - len vo vzťahu k výroku o treste - bola skutočnosť, že v pôvodnom rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste okresný súd pri určovaní výmery trestu akceptoval použitie (používajúc v dohode schválenej podmienky) tzv. asperačnej „sprísňujúcej„ zásady - podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona - účinného do 20.12.2012 z.č.428/2012- podľa ktorej, v tom čase platného Tr. zákona, bola výmera trestu (podľa názoru odsúdeného) v jeho neprospech sprísnená za použitia, nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.US 106/2011, „zrušeného“ pravidla, že potom čo sa zvýši horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; - súd „musel“ uložiť páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody- pričom pri takto upravenej (sprísnenej) trestnej sadzbe za použitia interpretovaného pravidla (v znení ktoré podľa nálezu Ústavného súdu SR bolo v rozpore s ústavou) mala byť určovaná nielen výmera trestu, ale hlavne aj ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov odsúdenému J. J..

Úlohou okresného súdu v posudzovanom prípade bolo teda opätovne hodnotiť produkované dôkazy v tejto trestnej veci pre účely určenia druhu a výmery trestu za použitia základných zásad a kritérií upravených v ust. § 34 ods. 1,3,4 Tr. zákona tak, aby bol dosiahnutý účel trestu Trestným zákonom predpokladaný.

Okresný súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery potom podľa názoru krajského súdu v už naznačenom smere prihliadal najmä na jednotlivé kritériá ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela a jeho pomery, možnosti jeho nápravy, majúc na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Prihliadal tiež aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade. Okresný súd tiež správne ustálil existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností (§ 36, § 37 Tr. zákona), v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2, § 41 ods. 1,2 Tr. zákona) u obžalovaného určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom určil druh a výmeru trestu v zmysle už uvádzaných základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona) pre naplnenie účelu trestu zohľadňujúc pritom aj pravidlo upravené ustanovením (§ 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zohľadňujúc preto doposiaľ uvedené, v súhrne krajský súd konštatuje, že takto uložený druh a výmera trestu v posudzovanom prípade u obžalovaného, ako aj určený spôsob výkonu uloženého trestu odňatia slobody, je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám pre ukladanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, okolností, za ktorých sa skutku dopustil, ako aj samotnú osobu obžalovaného a rovnako tak, aj dobu, ktorá od spáchania posudzovanej trestnej činnosti uplynula až do meritórneho rozhodnutia súdu vo veci, či dobu už vykonaného trestu odňatia slobody.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného potom krajský súd len v stručnosti považuje za potrebné opätovne z obsahu vykonaného dokazovania, sumarizujúc podstatné skutočnosti, poukázať na nasledovné.

V nadväznosti na uvedené je potrebné opäť zvýrazniť už spomínané zásady a kritériá, ktoré ovládajú postup súdu pri určovaní druhu a výmery trestu upravené v ustanovení § 34 ods. 1 ods. 4 Tr. zákona.

Ako plynie z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona súd pri určovaní druhu a výmery trestu musí prihliadať, okrem iného aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku a napokon aj možnosti nápravy páchatelia do budúcnosti.

K už raz hodnotenému spôsobu spáchania tohto najzávažnejšiemu trestného činu, keďže jeho následkom bola smrť bezbrannej dôchodkyne, je potrebné opätovne poukázať na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, z odvetvia súdneho lekárstva:

„znalci po vykonanej rekonštrukcii prípadu a štúdiu spisového materiálu ustálili ako najpravdepodobnejší úrazový dej a vznik jednotlivých poranení tak, že najprv útočník (odsúdený J. J.) a poškodená stáli tvármi voči sebe a útočiaca osoba udrela poškodenú kameňom do ľavej čelovej oblasti, v ďalšie fáze úrazového deja došlo s najväčšou pravdepodobnosťou k opakovaným úderom päšťou útočiacej osoby do oblasti tváre poškodenej a to najmenej 3 až 4 krát. Následne keď bola poškodená opretá o kuchynskú linku, tak bola zozadu najmenej jedenkrát udretá na temenozáhlavnej oblasti kameňom. V poslednej fáze poškodená spadla na zem, kedy bola znova udretá kameňom do temenozáhlavnej oblasti hlavy, o čom svedčia krvné striekance na dvierkach kuchynskej linky, ktoré nemohli vzniknúť v stojacej polohe poškodenej. Na oblasť hlavy teda pôsobilo tupé násilie najmenej „desať krát“, pričom kameňom mohla byť udretá šesť až sedem krát a päšťou najmenej trikrát. Pri takto utrpených zraneniach by sa smrť poškodenej nedalo zabrániť ani včasnou a odbornou lekárskou pomocou a došlo by k nej na mieste jej napadnutia v priebehu jednej až dvoch hodín“.

Takto opísané konanie odsúdeného nie je možné hodnotiť inak ako snahu (úmysel) odsúdeného za každú cenu docieľiť to, aby jeho útok poškodená neprežila, len preto aby ho nemohla usvedčiť z „lúpežného“ prepadnutia. Odsúdený si prepadnutie vopred naplánoval, poznal už podrobne priestor v okolí domu, ale aj v dome, vedel sa v ňom orientovať, kvôli predchádzajúcim neoprávneným vstupom do domu alebo jej a aj napriek tomu, že mal stále možnosť z domu ujsť ako v predchádzajúcich prípadoch, tak v tomto poslednom prípade sa vedome, bez akéhokoľvek vplyvu iných okolností (dôvod na pomstu, bol niekým alebo niečím vyprovokovaný, konal by v afekte, či v obrane) sa rozhodol bezbrannú starenku doslova „ubiť na smrť“.

Súčasne platí, že z postoja odsúdeného k svojmu činu, jeho povahe, charakteru a závažnosti, ktorý spáchal a to aj z pohľadu nenapraviteľného následku, ktorý spôsobil, je zrejmé, že aj napriek dobe, ktorú už strávil vo výkone trestu odňatia slobody, ako to plynie z aktualizovaných správ z ústavu na výkon trestu, kde doposiaľ pôvodne uložený trest odňatia slobody vykonával, sa na teraz javí, že u obžalovaného ani proces nápravy ešte ani nezačal tak, aby si uvedomil závažnosť svojho konania a spôsobeného následku tak, aby po výkone trestu bol komplexne pripravený viesť riadny život. Dokonca sám seba vníma ako obeť neprimerane prísne uloženého trestu.

Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne vedú rovnako ako okresný súd aj odvolací súd k totožnému záveru, že v posudzovanom prípade tak, aby bolo možné konštatovať z hľadiska naplnenia individuálnej, ale aj generálnej prevencie účel uloženého trestu, aby trest mohol byť považovaný za spravodlivý, by bolo na mieste ukladať trest prísnejší, no už pre aj okresným súdom konštatovanú zákonnú prekážku plynúcu z ust. § 405 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, nie je možné odsúdenému (keďže návrh na obnovu konania podával len odsúdený a bola povolená len v jeho prospech) ukladať trest prísnejší oproti trestu mu uloženému v pôvodnom konaní pôvodným rozsudkom, krajský súd nemohol v posudzovanom prípade zrušiť rozsudok výroku o treste a sám na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom uložiť (vymerať) odsúdenému J. J. trest prísnejší, pri rešpektovaní zákonom stanovenej maximálnej hranice trestu odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Toto boli dôvody pre ktoré krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného J. J. za dôvodné a preto rozhodol postupom podľa § 319 Tr. poriadku tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.